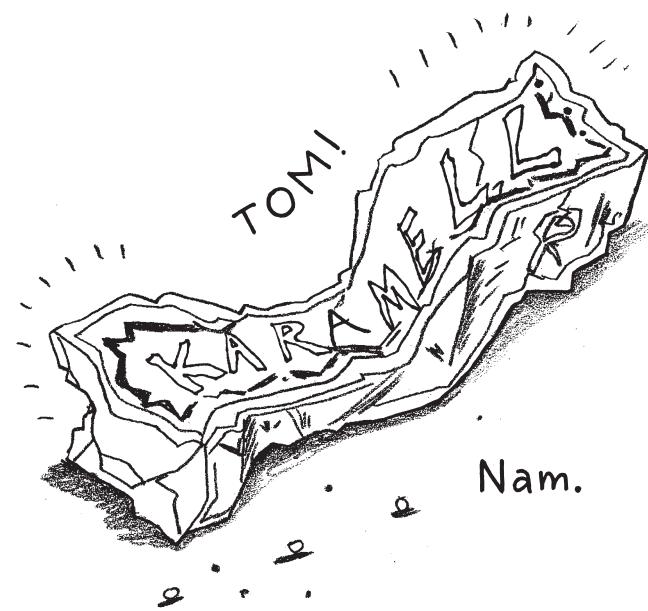

Er den ekte,
eller er den
TOM?

Haha!

Gjett, da vel!

BITTE LITT FLAKS

AV Liz Pichon

(som har masse flaks)

Oversatt av Kirsti Vogt, MNO

Liz Pichon:

Tom Gates 1: Min geniale verden, 2015

Tom Gates 2: Fantastiske unnskyldninger (og masse annet kult), 2015

Tom Gates 3: Alt er helt topp (nesten), 2015

Tom Gates 4: Glimrende ideer (stort sett), 2016

Tom Gates 5: Tom Gates er helt konge (av og til), 2016

Tom Gates 6: Ekstra stilig saker (eh), 2016

Originaltittel: *Tom Gates A Tiny Bit Lucky*
Tekst og illustrasjon © Liz Pichon, 2014
Norsk utgave 2017 © H. Aschehoug & Co. (W. Nygaard), Oslo
Published in arrangement and licensed by Scholastic Ltd.
All right reserved.

Denne boken er produsert på et miljøgodkjent trykkeri.
Satt med Pichon 14/21,5 hos Framnes Tekst og Bilde as
Papir: 80 g Munken Print Cream 1,8
Trykk og innbinding: Livonia Print, Riga
Printed in Latvia 2017

ISBN: 978-82-03-26211-1

KATTER
INGEN
ADGANG!

Min huskeliste

- Gjøre lekser ✓
- Tegne ✓
- Spise kjeks ✓

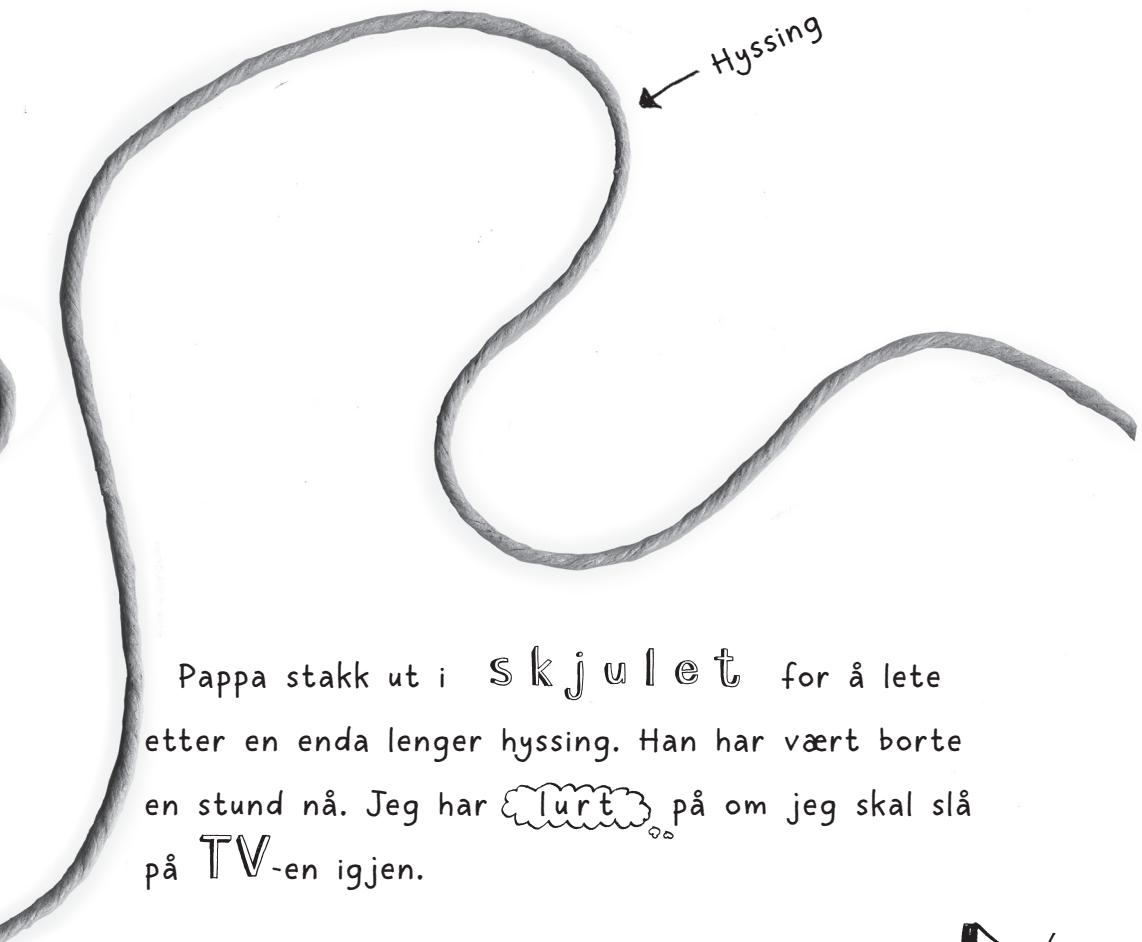
Pappa påstår at ...

skal bli ... en drage!

(Seriøst?)

Jeg syns ikke den ser ut som en

drage?

Pappa stakk ut i skjulet for å lete etter en enda lengre hyssing. Han har vært borte en stund nå. Jeg har lurt på om jeg skal slå på TV-en igjen.

Men i stedet gjorde jeg

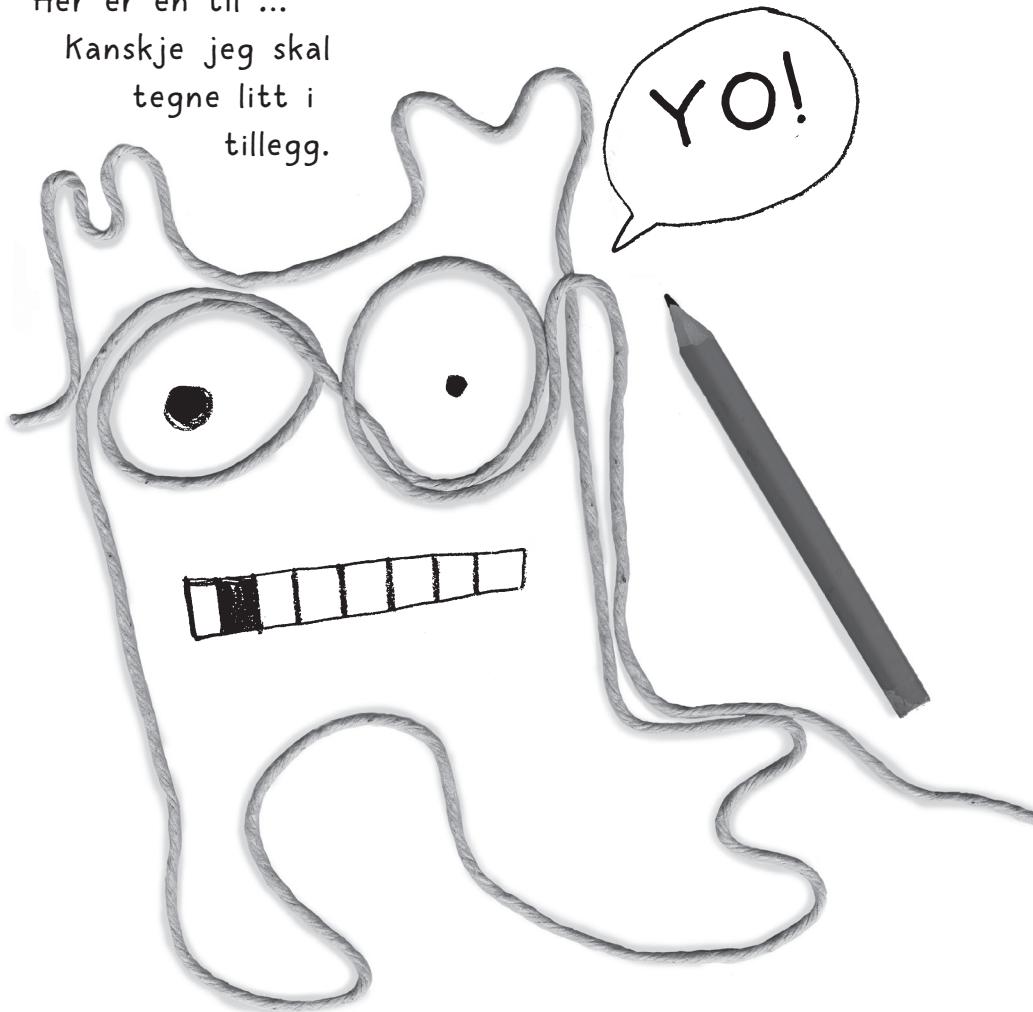
DETTE ...

SE!

Det er en hyssingtegning.
(En snegle, i tilfelle du lurte.)

Her er en til ...
Kanskje jeg skal
tegne litt i
tillegg.

Genialt! (Om jeg så skal si det selv.)

Jeg ante ikke at hyssing var så nyttig!
(Selv om farmor har sagt det, da ...)

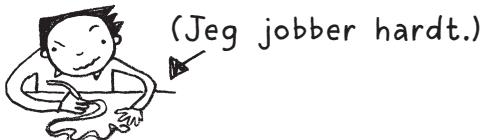

NESTE gang jeg sitter på skolen og det blir litt **kjedelig** ☹ (det skjer), skal jeg ta fram **KRISE-HYSSINGEN** og lage noen tegninger.

Da kommer det nemlig til å se ut som

om jeg jobber HARDT.

Da pappa kommer tilbake fra skjulet, ☺
SMILER han og viser meg ...

EN ANNEN hyssingbit.

«Nå skal du se, Tom, denne er **PERFEKT**.»

Jeg ser på hyssingen og tenker ... er den ikke helt lik den **ANDRE** da?

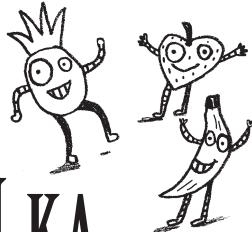
«Topp, pappa», sier jeg og prøver å høres begeistra ut (det går ikke).

VANLIGVIS digger jeg å lage ting
(sånn som hyssingtegningene). Men pappa kom
og avbrøt meg mens jeg satt og så på

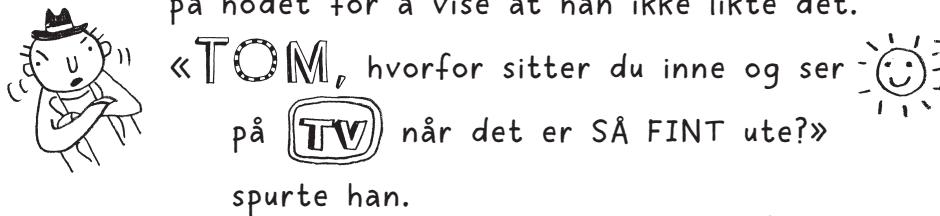

DE SPRØ FRUKTFOLKA,

TIDENES BESTE tegnefilmserie.

Han stilte seg foran **TV**-en og begynte å riste
på hodet for å vise at han ikke likte det.

«**TOM**, hvorfor sitter du inne og ser
på **TV** når det er SÅ FINT ute?»

spurte han.

For det første var det IKKE fint ute. Det var rått og
kåldt. For det andre så jeg på **TV** fordi det var

DE SPRØ
FRUKTFOLKA,

og det er

DØDSGØY!

Men det sa jeg ikke. Jeg bare STIRRÅ på
TV-en og trakk på skuldrene.

Det er SÅ mye annet du kan drive med, i stedet
for å **GLANE** på en **skjerm**.

Kom igjen, **TOM**, skru av **TV**-en.

«Neeiii! Det er **URETTFERDIG!** Kan jeg
ikke bare få se ferdig først?» sa jeg.

«**V**et du hva, Tom, da jeg var på din alder, var jeg
ALLTID ute i frisk luft. Jeg så nesten ALDRI på
TV», sa pappa stolt.

«Det er fordi **TV** ikke var oppfunnet da du var
på min alder, pappa.»

(Han er tross alt ganske gammel.)

«Det er klart **TV** var oppfunnet!

Men jeg likte å være ute og leke. Klatre i trær
og lage ting av kvister ... sånt som det.»

«Og hva var du lagde av
KVISTER, da?» spurte jeg.

«**HVA DA**, for eksempel?» spurte jeg.

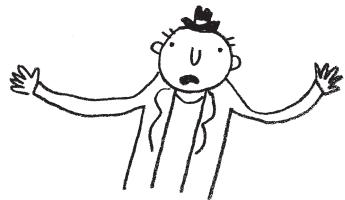

Jeg lagde **MASSE** rart.

«Tja, **KVISTER** ting.

Ting man lager av **KVISTER**.

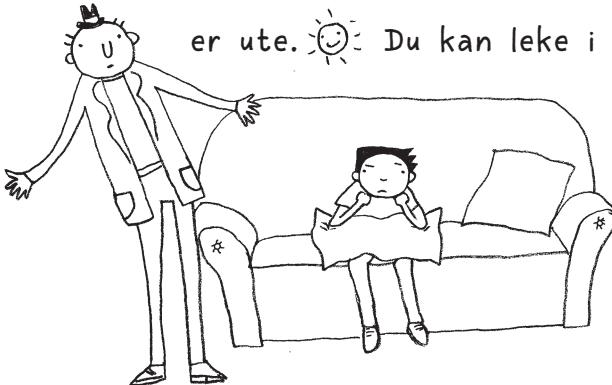
Det spiller da ingen rolle hva jeg lagde. Poenget er at
jeg var **UTE** i frisk luft og hadde det **GØY**!»

«Jeg syns ikke det høres så veldig gøy ut å
leke med kvister, akkurat», sa jeg. ☹

«Det er **MASSE** annet du kan gjøre når du er ute. ☺ Du kan leke i hagen,

for eksempel.»

«Det er for kaldt.»

«Da kan du løpe! Eller spørre om Derek vil være med?»

(Jeg rista på hodet, for jeg visste at Derek var opptatt.)

«Han er hos en kamerat - og ser sikkert på **TV**»,
sa jeg for å understreke poenget. ☺

(Jeg visste at han ikke var det, men det gjorde ikke noe.)

Derek er
opptatt

DA kan du jo spørre om den **NYE** naboen,
June, vil komme bort og leke? Det har hun sikkert
lyst til.

(Ja, særlig at jeg kom til å gjøre det.)

«Pappa, jeg er ikke **FIRE** år heller.

Vennene mine kommer ikke bort og leker med meg lenger – hvis vi ikke skal ha bandøving, da.»

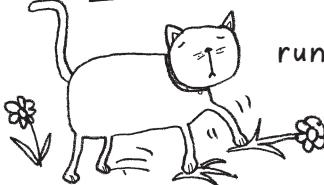
(Jeg hadde HELT KLART ikke tenkt å invitere June hit.)

June har ikke akkurat vært så veldig hyggelig mot meg etter at hun flytta inn i nabohuset.

Hva gjør du på?

Det er ille nok at **KATTEN** hennes vandrer rundt i **VÅR** hage og at **HUN** går i klassen min i tillegg.

Dette er altfor lett

Hver gang hun ser meg (og det er ofte, for hun sitter ved siden av **AMY PONTER**, som sitter ved siden av meg), syns hun det er **DØDSEGØY** å si ...

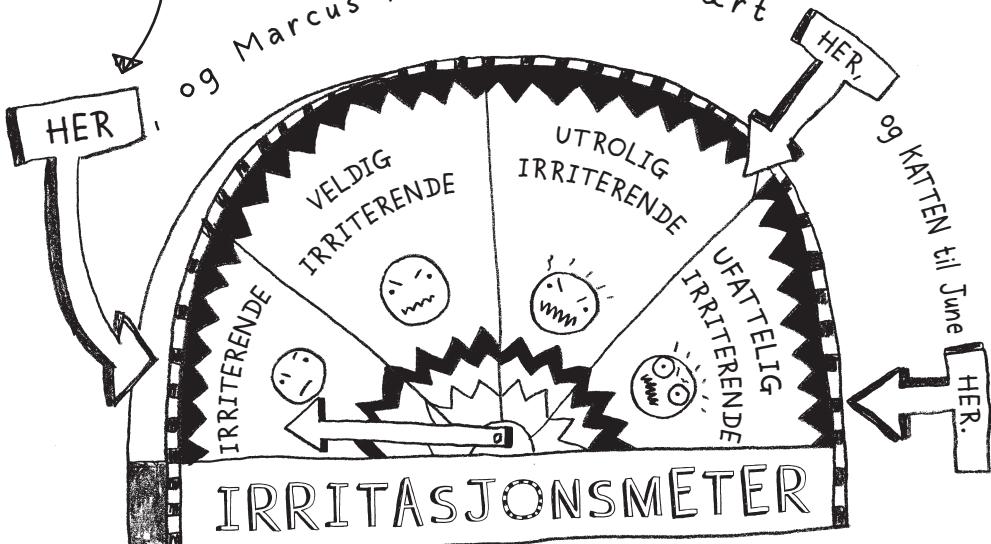
«TOM ... du vet at **DUDE3** er et **DØDS**dårlig band?»

- Hø!

Øg det er **IKKE** sant, og **UTROLIG**
IRRITERENDE. Hvis jeg hadde hatt et

IRRITASJONSMETER, ville June ha vært omtrent
Marcus Meldrew ville vært

Av og til stiller de faktisk ganske likt også.

Da mamma kom inn i stua for å sjekke hva pappa
og jeg snakket om ...

begynte HUN også å **MÅSE!**

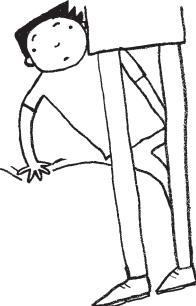

«Du ser vel ikke på **TV** nå igjen, Tom?»

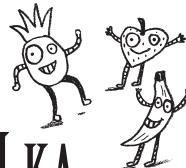
spurte hun.

«Jeg PRØVER å se på **TV**», sa jeg og
lente meg til siden for å se forbi pappa.

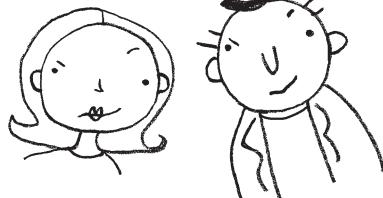
Jeg mener, jeg ser ikke ALLTID på TV.

Men jeg **DIGGER DE SPRØ FRUKTFOLKA.**

Sjansene for at jeg skulle få sett resten av programmet begynte å bli veldig **SMA**.

Det var umulig å konsentrere seg når BÅDE mamma og pappa **GLØDDE** på meg.

Så jeg GA OPP - og skrudde av selv.

Sutre-
tryne

«OKAY - så hva skal jeg gjøre **NÅ?**»
spurte jeg.

«Tja, det er **MASSEVIS** av andre ting vi

kan gjøre.»

«**HVA DA, LIKSOM?**»

«Vi kan jo ... gå en tur?» foreslo pappa.

«HVOR skal vi gå, da?» ville jeg vite.

«Til et sted som er **FINT**», svarte han.

«Det er **FINT** i kiosken!»

sa jeg.

«Nei, **TOM**, jeg mente for eksempel en tur i
parken.»

«Hvis vi hadde fått oss **HUND**, ville jeg
GJERNE gått tur med den hele
tiden», sa jeg til pappa.

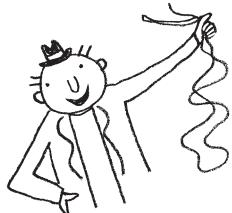
«Vi kan ikke få oss **HUND**, for Delia er **ALLERGISK** mot HUNDER», påpekte pappa.

Jeg ville heller hatt en hund enn Delia,

sa jeg lavt.

Pappa hørte det ikke, for han hadde oppdaget en hyssing som lå i bokhylla.

«**JEG HAR DET**, jeg kan jo lære deg å lage **DRAGE**?

Og så kan vi fly den sammen, og få frisk luft I TILLEGG!»

Før jeg rakk å si «**KANSKJE**» eller

 «Kan vi ta det seinere?»,

ble mamma **SKIKKELIG** ivrig.

«Det er en **GENIAL IDÉ!**»

(Det var en helt grei idé. Men jeg ville heller

sett resten av

**DE SPRØ
FRUKTFOLKA.**)